

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.09.2006. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик Тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,**
- **Оптужени Медић Слободан, са браниоцем, адвокатом Јеврић Зораном, који се јавља за адвоката Перковић Мирослава.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у реду, у договору са окривљеним?

- **Оптужени Петрашевић Пера, са браниоцем, адвокатом Левајац Зораном,**
- **Оптужени Медић Александар, са браниоцем, адвокатом Фајфрић Жељком,**
- **Оптужени Вуков Александар, са браниоцем, адвокатом Левајац Зораном и**
- **Оптужени Медић Бранислав, са браниоцем, адвокатом Јеврић Зораном,**
- **Судски вештак, доктор Александрић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ја ћу Вас замолити. Сачекајте секунду једну, сада смо само прозвали ко је дошао. Нисмо кренули, нисмо још отворили претрес. Реците, има ли предлога?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам за вештака. Ја нисам био на задњем претресу у јуну месецу. То је Тужилац изјавио, најзад, дефинитивно суд мора да заузме став о процесној позицији заступника оштећених. Не мислим конкретно, него начелно мислим да се позиција јако злоупотребљава и да се иде ван контекста оног што државна тужба заступа, како у овом, тако и у другим предметима. Ја сматрам да је то велика оптужба и тешка оптужба и да је у овом делу, транскрипти иду и на разне сајтове и долазе у јавност, долазе у Скупштину, да то није у реду, да сам ту и ја

и госпођа Кандић, практично оклеветани, јер то није тачно. Јер, ми смо, спремајући, припремајући се за овај предмет, дошли смо до података, до основне сумње, да је јединица «Шкорпиони» припадала ресору Државне безбедности МУП-а Србије. За то смо имали доста података, између осталог, суд је лично, председник већа је више пута тражио податке у том правцу. Ја имам сигурно педесет листова, страница, које сам добио од суда у коме се то утврђује. Даље, овде у списима предмета постоји двадесет разних наредби, депеша и тако даље, које је, рецимо, судија Крстајић је указао, члан већа Крстајић је поставио питање Томиславу Ковачу, Министру унутрашњих послова, сведоку, како тумачи депешу коју је потписао официр МУП-а Републике Српске Саво Цветиновић, извршена је смена јединице МУП-а Србије, «Шкорпије», то постоји документ, материјални доказ. Даље, сам Тужилац је питао, сам Тужилац је предочио документ из којег се види да су на Трновском ратишту учествовале чете здружених снага МУП-а Републике Српске Крајине, Републике Српске и Србије и Ковач је на то и Наташа Кандић је, а плус, и она је предочила један документ из кога се то види, а независно, није предочено, а има много докумената који нису предочени. Сведок је на та сва предочавања одговорио да је једноставно та непрецизност вођења те јединице као МУП-а Србије је и код Саве Цвјетиновића и Каришик Миленка, мога заменика и код осталих, они су то намерно радили, потурили су МУП Србије као због моралног стања да би доле борци мислили да нас је помагао у то време МУП Србије, што није тачно. То је један врло несувисли одговор, то је нешто што се, прво што не одговара истини. Не може, ова депеша је упућена њему. Не могу борци да виде, па да дижу морал, дакле, та питања у том правцу, да ли је ова јединица припада МУП-у Србије, су потпуно реинтимна. Она произилазе из списка предмета. Ту ствар утврђује председник већа све време овог суђења. Ја не знам шта смо ми друго радили, сем тога, а то не излази из контекста. Можда је Тужилац мислио на нешто друго да ми злоупотребљавамо, али то не. Онда, поставља се питање, откуд Тужилац зна како смо се понашали у другим предметима. Ја само морам врло кратко да кажем, да смо у предмету, рецимо «Зворник», поставили питање логора, где је убијено 650 људи у Техничком школском центру. Сада је стављен захтев за спровођење истраге. За предмет «Подујево» поставља се питање одговорности двојице – сада имамо обавештење да ће бити стављен захтев за спровођење истраге. У предмету «Овчара», где је ово веће судило, стално је, рецимо, председник већа је стално инсистирао на улазу ЈНА и та се улога расветљавала. Рецимо, колега Дозет, бранилац је на сваком претресу устајао и рекао о том, овде се не суди ЈНА него другим људима. Међутим, испоставило се да је та улога расветљена кроз тај предмет. Такође, у предмету «Штрпци», у предмету «Сјеверин», утврђивали смо да ли су извршиоци припадници јединица, регуларних јединица и тако даље, дакле, ни у једном предмету, ни у једном предмету нисмо злоупотребили ништа. Ја, иначе као човек никада ништа не злоупотребљавам, такође и госпођа Кандић, а имамо образложење, дакле, имамо потврду нашег ангажовања да је то баш било у контексту догађаја, на стављен захтев за спровођење истраге, на доношењу пресуде, дакле, сви ми знамо, није то ништа тајно. Све се зна шта и зашто се пита. Овај процес има значајан сегмент утврђивања коме припада та јединица и ми смо на томе инсистирали, тако да сматрам да је ово неодговорно и да, ја сам јавна личност, и адвокат и бранилац и није баш једноставно ни заступати у овим предметима и због тога сматрам да, то сам хтео све да кажем, да би ушло у транскрипт, сматрам да није у реду рекететирати тако, у основи, треба образложити у чему и шта треба суд да

уради. То је као нека пријава, као неки захтев за спровођење истраге, као нека оптужница, шта треба урадити оштећеним и у чему смо ми погрешили. Ја никада нисам опоменут од суда да излазим ван контекста оптужнице. То никада нисам урадио и стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче става суда Ви га знате и ми смо у току целог поступка, управо то и утврђујемо, то нам је циљ, целог већа, јер смо слали један број заиста дописа, свим могућим центрима, од којих смо сматрали да можемо било какве информације добити, баш у смислу статуса да би неспорно успели да утврдимо, значи, ту јединицу, слали и војним и полицијским и нашим и међународним и страним, значи, центрима, одакле смо сматрали да можемо добити информацију, на питања која нису била одбијена, углавном нису била одбијена, веће је сматрало да су у циљу утврђивања истине и заиста је тако и вођен поступак. Ово је сада више коментар, да кажем, на реч Тужиоца. Ја не знам да ли Тужилац има нешто да каже или не. Уколико нема потребе, чули смо ово што сте рекли. Став већа знате, тако да ја мислим да не треба ништа посебно да коментаришемо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данашњи главни претрес, као што сте сви упознати, ми смо позвали вештака, доктора Александрића, професора који је обавио вештачење Вуков Александра и пошто је на ово вештачење било примедба и било је предлога да се он и непосредно саслуша, ми смо данас управо, данашњи претрес одвојили за то

Доктор Бранимир Александрић, судски вештак са списка судских вештака, упозорен, поучен, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, докторе.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо за данас предвидели, пошто сте Ви били у Комисији лекара вештака као председник Комисије, позвали смо Вас, јер имамо примедбе од стране бранилаца на мишљење и уопште на налаз који сте дали, па ћете нам прво рећи, да ли остајете при овом налазу и мишљењу, да нам укратко изнесете пар ствари, онда ћемо дати могућност и, наравно, питања и Тужиоцу и браниоцима, ко буде имао.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У свему остајем при мишљењу у писаној форми који сам дао заједно са колегама, професором Славковићем и доцентом Јовановићем и нема разлога да мењамо мишљење и нема никаквих нових медицинских чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. При овим, значи, да кажем, медицинским налазима које ми имамо у списима предмета и који су Вама били достављени са свим овим отпусним листама и са свим другим налазима, у вези самог здравственог стања.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ми смо прибавили комплетни здравствени картон из болнице, КПД болнице и то смо Вам доставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто овде има, да кажемо, они који нису упознати са овим налазом, ако би хтели само укратко да нам кажете његово здравствено стање, у смислу неке дијагностике и могућности лечења у оваквим условима у којима се он сада лечи и, уопште, у којима сада живи.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја бих пре него што почнем да укратко изнесем наше мишљење, само нешто навео. У тачки 3. закључка поткрала се штампарска грешка, пише након десет дана лечења у Вуковарској болници, није након десет, него један дан, нула се поткрала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, обратно 01, уместо 10, уствари.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Значи, након једног дана лечења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног дана, добро?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да, у Вуковарској болници. Но, у сваком случају, Вуков Александар је евидентно повређен 25.08.1995. године. Све повреде су описане у одговарајућој медицинској документацији. Ми смо кроз наш закључак хронолошаки дали како је лечен и које су интервенције рађене над њим. Такође смо извршили и преглед, непосредни преглед странке у просторијама Централног затвора. Све у свему, он јесте инвалид, што је последица, директна последица повреде које је задобио тог 25.08.1995. године. Као последица тога, ми смо навели шта је све остало, заостало код њега – да хода уз помоћ штака, јер има једну високу ампутацију десне ноге, да има деформитете на прстима, да не понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да је имао интервенције на десном лактичном живцу, дакле, угрубо, да има атрофију мишића десне подлактице и десне шаке, али да све то није спречило његово изванредно сналажење са штакама које је

добио. Наиме, он је изванредно оспособљен да се штакама служи, дакле, ове последице повређивања су такве, да нема разлога да због њих не може да проводи време у затвору. Он може сам да хода, да се пресвлачи, да се храни, да облачи обућу и да ради свакодневне послове – да гледа телевизију, да чита књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећам.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Само још нешто. Даље, као последицу тога, индиректну последицу његовог инвалидитета, он је јако релативно млад почео да задобија дегенеративне промене на слабинском делу кичменог стуба. Али то су почетне, иницијалне промене које нису таквог степена, које захтевају неко болничко лечење. Другим речима, сваког од нас боле леђа, па долазимо и на посао сваки дан, радимо по цео дан, па нисмо рекли да не можемо да радимо. Дакле, то су иницијалне промене, са којима он може нормално да живи, било у кућним, било у затворским условима. Вежба може да ради у кревету, било у кућним, било у затворским условима, дакле, није потребно неко болничко, стационарно лечење, нити у рехабилитационом центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је било, јесте, тај слабински део и болове. Он је то последњи пут, на последњем претресу је то речено и било је у суштини, колико се ја сећам, тај хигијенски део, односно његова немогућност да задовољава, односно тешка могућност да задовољава те хигијенске своје потребе у условима у којима је.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Услови затворски су исти за њега као и за све друге притворенике. Како важе за друге притворенике, тако и за њега. Ако гледано строго изоловано те хигијенске услове, онда нико не треба да буде у затвору. Другим речима, он са својим стањем не захтева неку посебну негу, неке посебне услове, јер, напомињем, он је изванредно оспособљен да се служи штакама. Ми смо га прегледали, видели како хода, како је јако окретан са штакама, врло спретан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете? Тужиоче, да ли имате питања? Пуномоћници, изволите. Немате? Браниоци, изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, ја немам ни једно питање. Намера је правна категорија, тако да нема потребе да са стручњаком из области медицине разговарам о томе. Мој брањеник ће имати одређена питања, напосто из протеста, немам никаква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, извините, нисам чула ту задњу реченицу?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Рекао сам, ја напосто, из протеста према оваквом налазу нема апсолутно ни једно питање, сем да професор Александрић ни једног момента у свом налазу и мишљењу није третирао онај део извештаја из затворске болнице који говори, каже, пацијенту су од стране ортопеда саветоване физикалне терапије, али нисмо у могућности да спроводимо такав вид терапије у притворским условима. То се не помиње ни једном једином речју. Због тога је и говорим овде о ономе што не може да буде предмет полемике са стручњаком медицинске струке. Намера је правне категорије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ми смо вештака позвали управо из разлога што сте на задњем претресу Ви рекли да имате питања за њега и да имате ту доста ствари које желите да га питате, јер у противном га не би позвали. Само због тога смо га позвали.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Вуков ће имати одређена питања, тако да је то био разлог између осталог што смо предложили да се непосредно саслуша вештак. Иначе, да

човек пожели да се нађе у Вуковљевој ситуацији и да буде тамо у тим условима, то је све фантастично и красно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Углавном, Ви немате, значи питања? У реду. Да ли има неко од бранилаца још питања? Од оптужених претпостављам да нико нема, сем Вукова. Изволите. Седите Ви ту испред.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите, вештака смо позвали због Вас данас, јер је било најаве да ће бити доста питања за вештака, изволите.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Да, да, нећу дужити нешто претерано, само неке овако ствари. Докторе, у Вашем, да ли можемо овако директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу, Ви реците, па ћу проценити.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: У свом вештачењу сте поменули да би ношење протезе било знатно повољније за моје функционисање, са чим се апсолутно слажем. Не знам само одакле Вам, наводно моја изјава са треће стране, да сам на ход са штакама прешао, јер ми је тако лакше, јер сам Вам прилично детаљно објаснио шта је разлог мога силаска са протезе на штаке – више пута хируршка интервенција на преостатку, значи, фактички немогућност ношења протезе. Не знам да ли се то поткрало или шта је у питању. Навели сте да би се протеза направила по директном отиску. Хоћете, молим Вас, упознати суд са процесом израде протезе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у смислу питања, лично по Вашој процени, да ли је заиста у могућности уопште да оптужени носи протезу или не, пре у том смислу да иде питање, него како се баш прави.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Пре свега, ми смо ставили «јер му је тако лакше» јер је тако изјавио. Немамо разлога да измишљамо ништа. Што се тиче протезе, у Комисији је професор доктор Слободан Славковић, признат ортопед и у нашим и у светским размерама. И ако он каже да би могао и да би му било боље и лакше за њега да носи протезу, која не би била она стандардизована протеза, него да се направи њему директно по отиску, онда је то сигурно тако. Наравно, ми смо све што смо писали радили, разговарали, консултовали се. Тај закључак да би му било лакше са протезом која се прави по његовом личном отиску, дакле, по отиску патрљака, такав закључак је донет због тога што ожиљак нема на месту патрљака који се ослања о протезу, него има са стране. Дакле, самим тим било би му боље да носи протезу, јер му та протеза не би «жуљила» отисак. А зашто по директном отиску? Зато што свакако да су такве протезе управо боље него оне стандардне које излазе по калупу, па хајде узми ову, изабери. Наравно да је то поступак који се мора урадити у специјализованој установи, у установи «Рудо», а мислим да то није проблем затворским властима да то организују, да му се узме отисак, да га врате у затворску установу, да га одведу тамо на пробу, на корекцију, да га врате и да коначно добије протезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је више питао у смислу, обзиром на те догађаје који су касније били на том делу, у смислу неких каснијих интервенција које су извршене, да ли у таквом стању он би могао да носи протезу?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Па, би, ми смо га зато директно и прегледали, зато смо га као Комисија и прегледали. Прегледали смо га професор Славковић и ја и он као врстан ортопед, ако тако каже, онда ја немам разлога, као члан те исте Комисије, да мислим другачије. Ми у комисији тако радимо да свако са

свог аспекта да своје мишљење, да би смо га на крају срочили и описали као заједничко мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: А што се тиче, одмах да кажем, примедби да су лекари са ВМА дали једну препоруку за рехабилитацију, да је затворска болница рекла да нема такве услове, па и то је разлог зашто смо га ми прегледали, да утврдимо да ли стварно требају посебни услови за рехабилитацију или не, дакле, мишљење било кога пре нас, нас уопште не обавезује. Ми смо дали своје мишљење, као Комисија, коју је суд именовao.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Изволите.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Наравно да се мора урадити директан отисак, пошто те стандардне протезе се годинама већ не користе и то је превазиђено, поготову због мене што имам атипичан преостатак који је у тој мери кратак, да је на граници да се уопште може протетисати. Ја поседујем протезу, значи, фактички треба само то лежиште да се одлије, како је доктор рекао. То се ради у специјализованој установи. Ја носим вакумску протезу која се ради у сит касту, тако се зове апарат. Узима се под оптерећењем, дозволите.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја бих Вас само замолио да одговарам на питања. Нисам да слушам коментаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је он сада нама мало објаснио о чему се ради, а питања ће сада поставити.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Онда када већ слушате питања, онда да Вас питам, ко од чланова Комисије није био на вештачењу, пошто су била само двојица?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Колега психијатар, колега Јовановић, али он није имао посебно никаквих сметњи из медицинске документације није било у психичком погледу, али с обзиром да је он дуго година већ сарадник Института «Рудо», јер се управо бавио психичком рехабилитацијом, да употребим израз «ампутираца», дакле, људи који су остали без делова тела, удова, наравно, има јако велико искуство са њима и када смо му као референти по предмету предочили његово стање, физичко, пре свега, уз његове изјаве сопствене о његовом психичком животу, није ни било потребе да га он посебно прегледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Изволите.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Значи, да резимирамо. Конкретно, то лежиште не може да се уради у ЦЗ-у, потребан је излазак? После толике апстиненције, односно неношења протезе, познато Вам је да мере осцилирају прилично и да су честе корекције на лежишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ту питате?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су сада све техничке ствари, више, значи, када би требало да се направи, како се прави, него, директно у односу на оно што сте Ви и због чега смо уопште позвали вештака.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Значи, ту смо се сложили, да би боље функционисао са протезом. Ја кажем да то у ЦЗ-у не може да се одради, да постоји проблем, значи, честих корекција, носим је два дана и треба нешто да се искоригује, пишем Вама захтев да одобрите да се транспортујем. Значи, протезу држим поред кревета, више је немам него што је имам, док те мере не постану стабилне. Ништа, идемо даље.

Хоће ли се моје стање, стање моје кичме погоршати услед асиметричног оптерећења и ако хоће, којом брзином?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Она ће се сигурно погоршавати и самим тим што човек има све више и више година. Неко почне раније да пати, неко касније, али у конкретном случају, сигурно је да хоће, с обзиром на његово асиметрично оптерећење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има везе са условима затворским или било каквим у којим борави?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Али то није разлог да неко без једне ноге не седи у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, затворски услови немају утицај на то, то је суштина.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Познато Вам је такође из медицинске документације, рентгентских снимака да ми потколеница пружа ослонац само на цеваници и да ми је фибула у прекиду, са недостатком од пар сантиметара. Колико је опасно, односно штетно константно оптерећење на тој једној ноzi, а видели сте да су оштећења меког ткива уз присуство страних тела прилично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас нешто, ја ћу Вас замолити ово што сада причате, то би било пре више за онај период када сте Ви били, када је вештак дошао да Вас вештачи. Овде нас интересује, то је предлог био Вашег браниоца и Ваш и то је суштина данашњег овог претреса на коме смо позвали вештака, да нам одговори и у том смеру Вас молим питања. Да ли ти услови у којим Ви боравите сада, значи затворски услови, Вама онемогућавају неко понашање у том смислу, обзиром на Ваше стање, у односу на услове на слободи, сем оних нормално који су, али који нарушавају Ваше здравље, нарушавају директно, јер предлог за укидање притвора иде по томе, да је Ваше здравствено стање такво, да Ви не можете то и то. Значи, у том смислу, шта је то што Вама онемогућава у овим условима, јер је адвокат у једном моменту рекао да је питање Вашег живота доведено и да Веће може, евентуално да Вам да у својој свести има то стање Ваше да просто Ваш живот зависи од тога. Сада, у том смислу, постављајте питања ако имате. Значи, да ли је Ваш живот угрожен и Ваше здравствено стање у условима у којима боравите? Ово наравно да је нама јасно какво је стање, наравно да нам је јасно, шта значе затворски услови. Али, ово је суштина свега што смо урадили, обавили вештачење и све до сада што смо урадили.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Па, мени је посебно «боло» очи то што доктор тврди да ми није потребна помоћ другог лица која ми је решењем призната од стране бар три комисије, значи, оспорио је њихово мишљење. На ту тему можемо да причамо са људима који су присутни са мном у просторији и који ми силом прилика помажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је чињеница.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Само не знам да ли за достојанствен живот је довољно то што могу сам да се обучем и да једем, мада тај тањир до стола не могу да принесен, пренесе ми га неко други, одржавање те исте хигијене, знате какви су услови и како се коцкам сваки пут када обављам исту, да ако није довољно сликовито, да замислите да имате једну ногу, хемароиде и да имате «чучавац» у WC-у и да сваки час гледам када ћу да паднем и да полозим и ту другу. Ако је питање живота, ако чекамо да се живот угрози, онда мислим немамо шта да причамо на ту тему. Само један коментар, пошто се доктор посебно, искључиво се ограђује, усагласили смо се да би боље функционисао са протезом, усагласили смо се да то не

може да се уради унутар ЦЗ-а. Имао сам још неких питања, али смо то елиминисали сада, да повуче паралелу између мене и хипотетичког човека који има све екстремитете, да је на медикаментима, које му медицинско особље доноси три пута дневно, не може да борави у условима притвора, за разлику од мене, чује пресуду, прилично високу затворску казну, оде кући до правноснажности, а сасвим случајно судија Врховног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада сте ушли већ у неке друге ствари које нас не интересује, овај други поступак. Нас интересује Ваше здравствено стање, Ваш основ у притвору, Ваше могућности и колико је Ваше здравствено стање у тим условима угрожено. То је суштина свега.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: Ништа, ја бих завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у вези овог што смо ми сада чули и сви овде поново, вештак је остао при налазу да Ваше здравствено стање није угрожено у том смислу, да Вам је опстанак у притворским условима немогућ у односу на, свакако да би на слободи било, логично је да би било боље, то нико ни не спори. Изволите, нисам питала чланове већа, да ли евентуално они имају неко питање? У реду.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР ВУКОВ: У реду, значи чекамо да се наруши здравствено стање више и што се тиче мишљења вештака, прилично сам скептичан по питању његове објективности, да не употребим неки тежи израз. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше право, у реду, хвала Вам. Можете да се вратите. Да ли има неко питање?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Значи, принципијално, доктор је рекао да није овде да слуша коментаре на налаз, него да одговора на питања. Дакле, доктор зна и право очигледно има право да се његов налаз коментарише. То странке у поступку имају право, ако се то до сада није знало, ево прилике да се то научи, дакле, има право да се коментарише налаз и имају право да се постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам зато и дозволила.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Дакле, ја сам због Вукова, јер он зна савршено добро како је у тим условима и према свему овоме, он има потпуно редовне услове и нормалне услове са оволиким хендикепом да борави у притворским условима. Доктор чак употребљава термин «затвор». Није затвор него је притвор, што је у неколико горе због општих услова који важе за услове затвора и за услове притвора. Ја знам на шта је алудирао мој брањеник. Ја сам имао само телефонски контакт са доктором Александрићем. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Ми смо, као што сте видели, дозволили да окривљени да и коментаре и питања, пустили смо без обзира на коментар вештака, ипак суд води поступак.

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Коментари могу да се оставе за завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нема проблема, ми смо дозволили, рекао је шта је мислио на Ваш налаз. Да ли Ви имате још нешто да нам кажете?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Трошкове за данашњи долазак?

ВЕШТАК БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Добићете поштом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трошковник ћете накнадно доставити. Као што знате, ми ћемо сутра да наставимо са саслушањем сведока Гркинић Мирослава и Шандор Данила. Предлози да се саслушају ова два сведока потичу од одбране. Довиђења,

хавала Вам и ми смо их заиста и позвали. Предлог пуномоћника, између осталих предлога био је и да се саслуша сведок Милановић и било је назначено да ће његова адреса бити достављена суду писменим путем. Ја је нисам добила до сада, да би евентуално одлучили о предлогу да ли да га позовемо. Не знам да ли сте доставили Ви можда у међувремену и да ли ћете доставити?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видите, тај Милановић, Симатовић, Ви сте тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, него за Милановића, Мргуда?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али и Симатовића сте тражили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, Ви сте предложили, између осталог, предложили сте да се саслуша. Ја сада мислим на Милановића, на сведока Милановића, рекли сте да ћете доставити накнадно његову адресу. Није достављено ни за њега, није достављена ни за Симатовића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, ја сам само хтео да објасним за Симатовића да је он под контролом Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам је јасно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Суд може да прибави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а за Милановића нам нисте доставили?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За Милановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог је био пре два месеца, то је предлог био пуномоћника, да, Наташе Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим, могао је суд да прибави адресу преко полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ту адресу, наравно немамо, предлог је Ваш и странке су обавезне да доставе адресу.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте наш, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли да ћете доставити суду, па Вас ја сада питам, хоћете ли доставити? Ево га транскрипт, па немојте молим Вас, имамо, било је – адресу ће накнадно доставити.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да је много једноставније да суд прибави ту адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте тако рекли, значи, предложили сте га да се саслуша у својству сведока и рекли да ћете суду доставити адресу. Ја сам чекала до сада, до претреса, да видим да ли ћете доставити, па сам мислила да сте можда у међувремену, али ја још немам информацију. Па Вас питам, да ли сте дошли до адресе или нисте, а онда ће суд да одлучује да ли ће саслушавати, па да ли ће службеним путем тражити, али пошто је Ваш предлог, Ви сте били у обавези да доставите, па Вас ја питам, имате ли адресу и хоћете ли је доставити?

НАТАША КАНДИЋ: Па, то је такав сведок који је, чију адресу баш није једноставно прибавити. Према томе, његова адреса се може прибавити само преко надлежних органа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато кажем, Ви треба онда суду да кажете, предлажемо тог сведока, али ми нисмо у могућности да доставимо адресу, па нека суд прибави службеним путем. То је сасвим нешто друго. У реду. Такође смо се договорили на главном претресу да све остале предлоге, уколико их имате у доказном поступку, доставите. Ја ништа нисам добила у међувремену. Да ли ћете имати неких још предлога, обзиром да са овим сведоцима сутрашњим ми исцрпљујемо предлоге који су били до сада. Да ли ће имати Тужилаштво, пуномоћници, да ли ћете имати неке још предлоге сем ових досадашњих?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видите, ја нисам био на овом задњем претресу. Госпођа Кандић је предложила да се види и ту има у списима предмета, постоји списак неких људи за које се каже да су рањени, да су припадници МУП-а Србије. Она је предложила да се то провери преко надлежних органа, да ли су они били у то време припадници, па у том смислу, остајемо код тог предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није спорно. Ја питам, да ли имате нових неких предлога?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, за сада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ће одбрана имати нових предлога и да ли их има сада?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: У току сутрашњег дана ја ћу доставити писмене доказе које ћемо предложити да се читањем спроведу као доказ у току овог поступка. Такође ћемо имати неколико предлога из, дакле, онога што се назива «лични извори доказа», дакле, одређени број сведока и у току сутрашњег дана Ви ћете тај поднесак добити, због тога што смо, наравно, из одређених разлога, чекали да видимо који ће све докази бити до сада извођени. Наше је право да то чинимо све до закључења главног претреса, наравно и доцније, уколико такви докази постоје, тако да би у циљу концентрације доказа, ми ћемо учинити напор да Вам сутра то доставимо и имамо припремљена и та документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, немојте молим вас, бранилац говори, па само мало.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Какве то везе има што бранилац говори. Дакле, ми ћемо сутра Вама доставити све то и тиме ћемо заокружити листу предлога у том тренутку. Да ли ћемо евентуално касније нешто имати, мислим да нећемо, јер заиста је доста доказа изведено и мислим да ни оптужени, моји брањеници, нису, сем онога што смо се заједнички договорили, неких других и посебних предлога немају. Ја ћу то Вама сутра доставити и судско веће ће то имати у виду, с тим што кажем, остајемо код свих оних предлога које смо предложили, а о којима до сада није одлучено. Неки од тих предлога, чини ми се и слободан сам да приметим, су сада и депласирани, али ипак очекујемо и у том правцу одлуку судског већа. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли неко од бранилаца још остаје или да ли ће бити предлога неких, да ли је евентуално у најави? Добро, у реду. Као што сте видели, ви сте данас добили налаз вештака који је обављен са транскриптом са ЦД и добили сте тај пречишћени ЦД. Не знам да ли сте схватили о чему се ради? Значи то је ЦД са потпуно овим истим догађајем, само са које је вештак «скинуо», пошто је то била једна од наредби суда, гласове, не гласове него шумове из позадине, да би се јасније могао чути текст, уопште говор и уопште споразумевање, пошто је било доста шумова, значи нешто што је било могуће уопште урадити са тим ЦД-ом, вештак је то урадио на најбољи могући начин и како је он то доставио суду, тако сам ја вама. Значи, ви имате комплетан тај налаз, имате сви ЦД, свима сам дала наредбу да се достави. Ја претпостављам да сте сви и добили. Наравно да очекујем, пошто имамо следеће суђење крајем септембра, као што сам вам то већ саопштила, 25. и 26. септембра, да до тада доставите суду, уколико имате примедбе на налаз вештака, пошто сам ја планирала да та два дана одвојимо управо за саслушање вештака, коментаре, у међувремену ако нешто има још интересантно, да евентуално се допуни налаз, значи та два дана би отприлике била за само вештачње одвојено. Ето, то је отприлике план да знате за септембар. Значи, сутра имамо сведоке, а крајем

септембра имамо вештака и ако у међувремену буде још ваших предлога, о томе ћемо, свакако, одлучити. Ето, толико би било за данас. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја сам Вас молио да омогућите оптуженом Петрашевићу да се изјасни о третману, везано за његове медицинске потребе у притворским условима. Ви сте дали тамо налог да се стварање парадентозе од које он болује, провери, медицински збрине и према његовом казивању, дакле преносим оно што ми је он рекао, немам разлога да сумњам у то, да је то један врло површан, чак би рекао, медицински некоректан приступ, па бих Вас молио, уколико он сматра да треба да каже нешто у том правцу, ја ово чиним по његовом налогу, да можда, ако Вас интересује детаљније објасни о чему се ради. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да кажете? Изволите. Добар дам и Вама.

ОПТ. ПЕРА ПЕТРАШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ПЕРА ПЕТРАШЕВИЋ: Па, крајем VI месеца, Ви сте њима послали налог, уствари, издали налог, како већ да кажем да ме прегледају и да ме упуте, да ли на ВМА или да дозволе мом стоматологу да дође да ме прегледа. То нисам упознат шта сте, углавном, између она два суђења, значи крајем VI и почетком VII месеца, мене је позвала, значи наша зубарка, прегледала ме. То није било тако давно. Она се и не сећа када ме је, можда неких десет дана пре тога прегледала и само ми је рекла да ће се потрудити да ми закаже на ВМА. Ево, два месеца су прошла, а изашли смо са том њеном дијагнозом да мени нема спаса, значи, мојим зубима и ја сам се понадао, пошто се моје мишљење не слаже са њеним, да ће у кратком року бити ми омогућено да се бар прегледам и да неки то специјалиста установи шта је стварно са мојим зубима. Међутим, ево два месеца је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо поново затражити извештај, да видимо да ли Вас је прегледала и шта је констатовано и уопште какви су предлози у вези тога. То ћемо већ да урадимо данас или сутра после претреса.

АДВ. ПЕРА ПЕТРАШЕВИЋ: Али, поново морам да Вам кажем, страшно површно. Она прегледа, отвори уста, гурне ону кашику, све је то у реду, паредонтопатија, нема помоћи. Ја кажем, а остали зуби, сви су здрави. Овај ме боли, онда мало боље када погледа, каже, па, јесте, да, блomba је отишла. Све је остало у реду. Па, овај ме боли, па јесте, и то је, значи, једноставно, дошао сам до закључка да, или не жели или, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ми ћемо написати да Вас детаљно прегледа, заиста, то је све што ми можемо да урадимо.

АДВ. ПЕРА ПЕТРАШЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо то одмах, то нема никаквих проблема.

АДВ. ПЕРА ПЕТРАШЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама. Само да вам кажем, Ви можете да идете. Када смо завршили суђење у јулу, тог дана одмах, ја сам звала Централни затвор да бих се информисала о условима у којима Вуков Александар борави и разговарала сам са одређеним лицима, име и презиме је написано. Службену белешку сам сачинила и они су ме обавестили да што се тиче затворских услова, он борави у том сада делу који је реновиран и са још, да ли петорицом, чини ми се да су ми рекли, да су то најбољи услови који су могући да се омогуће, да кажемо, у оквиру Окружног затвора, да нема других услова, јер ја нисам знала да ли су у новом или старом делу и због тога је то одмах обављено и истог момента је та службена белешка сачињена

и они су ми дали информацију да, што се тиче Окружног затвора, то су најбољи услови који су могући. То је у вези, јер је било то питање, у којим је условима и каквим, тако да смо то одмах обавили. Имате белешку, можете да извршите увид, ја сам је одмах сачинила.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, због протеча радног времена, а наставља се:

05.09.2006. године у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА